

dem udsatte for, naar de skulle konvertere, ikke at kunne faae saa store Laan, som de have havt, saa at de yderligere skulle have et 2det Prioritetslaan, som tidt er meget vanskeligt at faae. Fra hvilken Side man saaledes end ser dette, saa forekommer det mig, at Konverteringen maa føre til, at man gaar frem omtrent paa den Maade, som Lovforslaget angiver. Jeg kan heller ikke se rettere, end at, dersom man ikke gaar denne Vej, saa vil det alene blive Staten, som har Fortjenesten af Konverteringen, idet Staten paa Grund af denne vil faae en umaadelig stor Indtægt gennem Stempelafgift og Thinglæsningsgebyrer. Jeg kan derfor ikke se, at Staten næsten med nogenjomhelst Ret kan modsætte sig et saadant Forslag. Det er jo en Selsølg, at Forandringer i Forslaget ville kunne ske efter Samraad med Ministeren, forudsat, at den ærede Minister i det Hele vil gaa ind paa Tanken deri. Forslaget skal jo selvølgelig ikke absolut fremmes, netop som det foreligger, men der kan tages de Henhyn, som Ministeren kunde ønske naar han blot gaar ind paa selve Tanken. — Der er en Side af Sagen, som jeg gjerne vilde have fremhævet med det samme; det er allerede blevet nævnt af forskjellige Talere, det er nemlig med Henhyn til Pantebogsattester. Det er ikke den enkelte Panteattest, jeg særlig vil holde mig til, endstjøndt jeg indrømmer, at ogsaa jeg gjerne vilde gaa med i det Hele til at nedhætte Gebyret, eller hvad man skal kalde det, for Panteattester til 50 Ore, men der stilles den Fordring af mange Herredskontorer, at der skal staffles en Panteattest for hvert Matrikulnummer, der er paa Eiendommen. Der er forekommet Tilfælde i min Praxis som Repræsentant i Husmandskreditforeningen, at en stiftels Husmand har maattet give henved 30 Kr. alene for Panteattester. Maa ske er det ikke den ærede Finansminister, der sorterer under, men jeg vil da henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa, om han ikke, forsaavidt Tanken tiltaler ham, vil tale med sin vedkommende Kollega derom. Det er virkelig haardt for en Husmand, at han skal give saa Meget, navnlig da ikke alle Herredskontorer forlange det. Jeg skal slutte med, at jeg selvfølgelig giver Lovforslaget min bedste anbefaling, idet jeg haaber, at den ærede Finansminister til syvende og sidst kan komme til at se lidt mere velvillig derpaa, end han gjør for Diebliffet.

Finansministeren (Estrup): Jeg skal først tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Statskassens Binding ved Konver-

teringsloven idelig og idelig her bliver angivet til et Beløb, som er meget større, end den virkelig er. Jeg har tidligere gjort det ærede Thing opmærksom paa denne Feiltagelse, men det lader ikke til, at det er bleven forstaaet, thi det gjentages og gjentages bestandig. 3 Dag er det atter kommet frem fra en æret Taler, at Statskassen havde vundet 7—800,000 Kr. ved Konverteringen. Det glemmes for det Første, at en meget betydelig Del af dette Beløb er af Statskassens egne Obligationer, og der tror jeg dog, at vistnok Enhver vil kunne forstaa, at Medfættelsen af Renten bliver ligesaa godt en Udgift som en Indtægt, saa at altsaa det Beløb maa trækkes fra, og for det Andet glemmes det, at til hele denne Forretning med Konverteringen hører ogsaa, at Staten betaler i dette Aar 4 Millioner kontant, og Renten af disse Penge maa saaledes ogsaa trækkes fra det, der indvindes ved Konverteringen af Statsgjælden. Det virkelige Beløb har jeg angivet flere Gange her. Det er omtrent 550,000 Kr. Jeg begjærede egentlig Ordet for at udtale min Forundring over at høre af en af selve Forslagsstillerne, at man for at forstaa Lovforslaget skal holde sig til dets Titel og ikke til dets Text. Det forekommer mig at være en ret billig Forundring overfor Lovskrivere, at de i selve Texten give Loven et saadant Udtryk, at Andre kunne forstaa, hvad Meningen er, og jeg gad nok vide, om Nogen med dette Lovforslag i Haanden kan komme til den Betragtning, at den Stempelafgift og det Thinglæsningsgebyr, der foreslaas ophævet i disse 2½ Aar, kun er det, der hidrører fra Konvertering af Prioritetsgjæld eller endogsaa, som man snarest maatte forstaa efter saldne Uttringer, kun den større Indtægt, Staten vil have ud over den ordinære derved, at disse Konverteringer finde Sted. Jeg vil bestemt gjøre gjældende, at naar jeg udtaler mig imod Lovforslaget, er det fuldstændig korrekt af mig, at jeg holder mig til Lovforslagets Text og ikke ser paa, hvorvidt Titlen kunde antyde noget Andet. Søvrigt er jo Titlen saa svæbende — det er et Forslag til Lov, sigtende til at lette Konverteringen af Prioritetslaan i faste Eiendomme — at jeg heller ikke tror, at det vil kunne gjøres gjældende, at der er nogen saa bestemt Modsatning mellem Titlen og Texten, at den paa Forhaand skulde gjøre den, der med god Vilje læser Titlen, opmærksom paa, at Texten er saa uheldig affattet, at man ved at læse den kommer til en ganske anden Forstaaelse af, hvad Meningen er, end de ærede Forslagsstillere have havt. Jeg har tidligere gjort opmærksom paa, hvor stort et